

ԱՅԼ ԵՒ ԱՅԼՔ

ԿԻՆԿԻԱՅԻ ՆՈՐԸՏԻՐ ԿԱԹՈՂԻԿՈՍ Տ. ԴԵՈՐԳ ԵԳԻՍԿՈԳՈՍ ԵՐԷՑԵԱՆ

Կիլիկիայի ծերունի Մկրտիչ կաթողիկոսի մահից լետույ, բաւական տարիներից ի վեր Կիլիկիայի հայրապետական գահը թափուր էր մնացել:

Թէև ընտրութեան վերաբերեալ բանակցութիւնը վաղուց սկսուած էր հալոց պատրիարքարանի և տաճկական կառավարութեան մէջ, սակայն համաձայնութիւն չէր կալանում: Վերջապէս այս տարի լաշողուեց Սրբազան Օրմանեանին ընտրութիւնը դուրս բերել և Երուսաղէմի աւագ Լուսարար Սահակ եպիսկոպոս Խապայեանը նշանակուեց ընտրական ժողովի նախագահ և առհասարակ ընտրութեան գործի կարգադրիչ: Ընտրական ժողովի պատգամաւորները Ատանայում նախ կազմեցին ընտրելիների ցուցակ վեց բարձրաստիճան եպիսկոպոսների անուններով և առաջարկեցին Կ. Պօլսի կրօնական ժողովի և տաճիկ կառավարութեան վաւերացման և ապա թէ 1901 թ. նոյեմբերի 29-ին կալացաւ վերջնական ընտրութիւնը:

Մինչև ընտրութեան օրը թէ Կ. Պօլսում և թէ մեզ մօտ ամենից հաւանական ընտրելին համարուում էր Երուսաղէմի միաբան Սահակ եպիսկոպոս Խապայեանը, որ ընդհանուր լարգանք է վախելում: Նոյեմբերի 29-ին կատարուած ընտրութիւնից լետու միայն երևաց, որ կաթողիկոսական ընտրութեան պատգամաւորների լիսուիննը ձայնից 32 ձայնով Կիլիկիայի կաթողիկոս հռչակուեց Գէորգ Սրբազան Երէցեանը՝ Երուսաղէմի պատրիարքի Կ. Պօլսի արժանաւոր փոխանորդը:

Նորընտիր կաթողիկոս Երէցեանը տաճկահալոց ամենալաւանի հոգևորականներից մէկն է և իւր թէ անձնական լատկութիւններով, թէ անցեալ դործունէութեամբ ըստ ամենայնի

արժանի է Կլիկիայի կաթողիկոսական պատմական գահին, Նա դեռ քառասուններինը տարեկան է. ծնունդ է Ռումինիայի Խամախլա քաղաքում 1852 թ. և եպիսկոպոս ձեռնադրուել սուրբ Էջմիածնում, վեհափառ Հայրեկի ձեռքով 1898-ին, Ձեռնադրութիւնից առաջ վեհափառ կաթողիկոսի հետ ճանապարհորդեց դէպի Թիֆլիզ, Բաղու և ամեն տեղ սիրալիր ընդունելութիւն էր դտնում, իբրև զարգացած, ճարտասան և եւրոպական լեզուներ իմացող հոգևորական անձն:

Ծնորհաւորելով Սրբազանի բարձր և պատասխանատու նոր կոչումը՝ լիալուս ենք, որ նա կարգարացնի Կլիկիայի հալ որբացած ժողովրդի լոյսերը և իւր կաթողիկոսութեամբ լուսաւոր գաղափարներ առաջ մղելով՝ կբաղմացնէ Կլիկիայի դպրոցական հաստատութիւնների թիւը և ամենալն եռանդով կնպաստէ ժողովրդի տնտեսական դրութեան բարւոքման, Կլիկիան Եւրոպային մօտ լինելով՝ ամեն լարմարութիւն ունի ընդունելու եւրոպական քաղաքակրթութեան օգտակար կողմերը. հարկաւոր է միայն եռանդ և անձնուէր գործունէութիւն:

ՌԵԹԷՈՍ ՊԵՐՊԵՐԵԱՆԻ ՅՕԲԵԼԵԱՆԸ

1901 թ. Հոկտեմբերի 28-ին փառահեղ հանդիսով տօնուեց Կ. Պօլսի Պէրպէրեան մասնաւոր միջնակարգ դպրոցի հիմնարկութեան 25 ամեալ տարեդարձը: Ահա մի արտաքուց կարգի երևութ. ամբողջ տաճկահայերի պատրիարքարանը, ազգային վարչական հիմնարկութիւնները ձեռք ձեռքի տուած հալ մամուլի բոլոր ներկայացուցիչների հետ՝ տօնում են մի հռետւոր անհատի հռետւոր Գրգռի 25 ամեալ տարեդարձը: Ըօքեւեանի հանդէսն սկսւում է եկեղեցում. հանդիսաւոր պատարագ է լինում՝ Սրբազան պատրիարքը մի ամբողջ ժամ քաբող է խօսում, Պէրպէրեան դպրոցի և նրա հիմնադրի ազգին տուած օգուտները թոււ և դրուատում: Այնուհետև հանդէսը շարունակւում է դպրոցի դաշինքում, ուր հաւաքուած են լինում Կ. Պօլսի հոգևոր և աշխարհական գործիչները, նոյն իսկ չունաց պատրիարքարանի ներկայացուցիչը և ամենքը միաբերան փառաբանում են դպրոցն ու հիմնադրին: Բաղմաթիւ նուէրներ է ստանում հիմնադիրը և դրամական նպաստը